

ஆய்த எழுத்து

பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ்

AYIDHA EZHUTHU

AN INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMIL STUDIES - ISSN : 2278 - 7550

UGC - பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் அங்கீகாரம் பெற்றது

UGC RECOGNISED JOURNAL

UGC NO : 42330 / IMPACT FACTOR : 4.118

பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவால் 2(f) மற்றும் 12(B) அங்கீகாரம் பெற்றது
சேலம்.

தமிழ்த்துறை
இணைந்து நடத்தும்

3

தமிழ் இலக்கியங்களில் அறச்சிந்தனைகள்

டிசம்பர் - 2018

visit us: www.pallavipathippakam.in

<https://ayidhaezhuthu.in>

ஆய்த எழுத்து

பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ்

AYIDHA EZHUTHU
INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMIL STUDIES

ISSN : 2278-7550

UGC - பல்கலைக் கழக மானியக் குழுவின் அங்கீகாரம் பெற்றது

UGC RECOGNISED JOURNAL

UGC NO : 42330 / IMPACT FACTOR : 4.118

மலர் : 6

டிசம்பர்-2018

இதழ் : 12

பதிப்பாளியர்

நல் நடராசன்

தமிழியல் ஆய்வு மையம், ஈரோடு.

0424-2251545, 94422 51549
97919 51549, 63817 01339

பல்லவி பதிப்பகம்

118, மேட்டுர் சாலை,
கல்யாண் சில்க்ஸ் எதிரில்,
ஈரோடு - 638011.

pallavipublications@gmail.com
ayidhaezhuthu@gmail.com

ஆசிரியர் குழு

முனைவர் சி.தியாகராசன்

தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.
mcthiyagu@gamil.com

முனைவர் க.இரமேஷ்

திருவள்ளூர் பல்கலைக்கழகம், வேலூர்.
grameshtu@gamil.com

முனைவர் போ.சத்தியமூர்த்தி

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், மதுரை.
tamilkanikani@gamil.com

முனைவர் ப.ஜெயகிருஷ்ணன்

கேரளா பல்கலைக்கழகம், திருவனந்தபுரம்.
pjktamil@gmail.com

முனைவர் கி.சங்கரநாராயணன்

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், சென்னை.
krksankaraatamil@gamil.com

முனைவர் உ.அலிபாவா

பாரதிதாசன் பல்கலைக்கழகம், திருச்சி.
alibavapkm@gamil.com

முனைவர் சு.அரங்கநாதன்

தமிழ்நாடு திறந்தநிலைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை.

arangantnou@gamil.com

EDITORIAL BOARD

Dr.C.Thiyagarajan

Tamil University, Thanjavur.
mcthiyagu@gamil.com

Dr.K.Ramesh

Thiruvalluvar University, Vellore.
grameshtu@gamil.com

Dr.B.Sathiyamoorthy

Madurai Kamaraj University, Madurai.
tamilkanikani@gamil.com

Dr.P.Jayakrishnan

Kerala University, Thiruvananthapuram.
pjktamil@gmail.com

Dr.K.Sankaranarayanan

Chennai University, Chennai.
krksankaraatamil@gamil.com

Dr.Alibhava

Bharathidasan University, Trichy.
alibavapkm@gamil.com

Dr.S.Aranganathan

Tamil Nadu Open University, Chennai.
arangantnou@gamil.com

பொருளடக்கம்

1. அறம் போற்றும் வள்ளுவம்	-	1
*முனைவர் இரா.சுந்தரமூர்த்தி		
2. தொல்காப்பியத்தில் பண்பாட்டுச் சுவடுகள்	-	3
*முனைவர் க.செல்வராணி		
3. அண்ணாவின் படைப்புகளில் பெண்ணிய மறுமலர்ச்சி	-	6
*கோ.சசீலா		
4. தமிழ் இலக்கியங்களில் மனிதநேயம்	-	10
*முனைவர் அ.பாக்கியமுத்து		
5. புறநானூறு காட்டும் அறச்சிந்தனைகள்	-	13
*முனைவர் ர.தமிழ்ச்செல்வி		
6. தமிழ் இலக்கியங்கள் இயம்பும் அறச்சிந்தனைகள்	-	16
*சே.சித்ரா		
7. நாலடியாரில் அறச் சிந்தனைகள்	-	19
*முனைவர் செ.யோகம்		
8. கீதாரி நாவலில் அறச்சிந்தனைகள்	-	22
*ஆ.ஆவுடையம்மாள்		
9. புதுமைப்பித்தன் சிறுகதைகளில் அறச்சிந்தனைக் கருத்துகள்	-	24
*ப.விசாலாட்சி		
10. பாவலர் நாச்சியப்பன் கவிதைகளில் வாழ்வியல் அறம்	-	28
*முனைவர் திருமதி ஜெ.காவேரி		
11. புறநானூற்றில் வாழ்வியல் அறம்	-	31
*முனைவர் தே.மெர்லின் மினி		
12. இலக்கியம் காட்டும் பொருள் அறம்	-	33
*முனைவர் ம.வனத்தையன்		
13. இலக்கியங்களில் தனிமனித அறச்சிந்தனைகள்	-	36
*முனைவர் அ.அன்னம்மாள்		
14. தமிழ் இலக்கியங்களில் அறச்சிந்தனைகள்	-	40
*ச.ரூபா		
15. தமிழ் இலக்கியங்களில் அறச்சிந்தனைகள்	-	42
*நா.பிருந்தா		

புறநானூற்றில் வாழ்வியல் அறம்

*முனைவர் தே.மெர்லின் மினி, உதவிப் பேராசிரியர், தமிழ்த்துறை, முஸ்லீம் கலைக்கல்லூரி, திருவிதாங்கோடு.

முன்னுரை

சங்ககாலத்தின் வரலாற்றுப் பெட்டகமாகவும், வாழ்வியல் களஞ்சியமாகவும் விளங்குவது புறநானூறு என்னும் இலக்கியமாகும். சங்ககாலத்தில் அகவாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கின்ற அகஇலக்கியங்கள் மிகுந்திருப்பினும் புறவாழ்வியலை, அறநெறித் தத்துவங்களை, பண்பாட்டு அடையாளங்களோடு கூடிய உயர் பண்பு நெறிகளை அடுத்த தலைமுறையினருக்குக் கடத்துவதில் புறநானூறு இன்றளவும் தன்னை முழுமைப்படுத்தியுள்ளது. சமூக அறத்தைப் போற்றிப் பாதுகாக்கும் புறநானூற்றில் பொதிந்துள்ள தனிமனித ஒழுக்க நெறிகளை அறிவுறுத்துவதே இக்கட்டுரை நோக்கமாகும்.

“அறம் என்ற சொல்லை அறு+அம் எனப் பிரித்துத் தீமையை அறுப்பது, நீக்குவது என்றும், அறு-அறுதி செய்வது, கடமைகளை வரையறுப்பது என்றும் பொருள் காண்பர்.”¹ இவ்வாறு சான்றோர் விலக்கியன ஒழித்தலும் விதித்தன செய்தலும் அறம் எனக்கொள்ளுதல் பொருத்தமாகும். இதனையே “நல்லது செய்தல் ஆற்றீராயினும் அல்லது செய்தல் ஒம்புமின்”² எனக் கூறும் புறநானூற்று அடிகளும் இக்கருத்தினையே புலப்படுத்தும். உலகப் பொதுமறை தந்தருளிய திருவள்ளுவரும் கூட,

“அழுக்காறு அவாவெகுளி இன்னாச்சொல் நான்கும்
இழுக்கா இயன்ற தறம்”³

என்று ஒரு மனிதன் தன் வாழ்வில் தள்ளத்தக்க செயல்களை களைந்து வாழ்வதே அறம் என்கிறார்.

தனிமனித அறம்

தனிமனிதனின் ஒழுக்க உணர்வே சமுதாயத்தை மேன்மையுறச் செய்யும். இதனை கருதியே பல்வேறு அறங்கள் தனி மனிதர்களுக்கு வலியுறுத்தப் பெறுகின்றன. அறம், பொருள், இன்பம் என்ற முன்றில் அறமே வலிமையுடையது என்பதை,

“சிறப்புடை மரபின் பொருளும் இன்பமும்
அறத்துவழிப் படுஉம் தோற்றம் போல”⁴

என்கிறது புறநானூறு.

ஒழுக்கம்

‘ஓதலிற் சிறந்தது ஒழுக்கமுடைமை’ என்கிறது கலித்தொகை. ஒழுக்கம் தான் ஒருவனை உயர்ந்தவனாகவும், சான்றோனாகவும் மாற்றும். அது உயிரை விட மேலானது.

ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் ஒழுக்கம்
உயிரினும் ஒம்பப் படும்”⁵

ஒருவன் ஒழுக்கம் தவறினால் உலகம் அழியும் வரையும் அப்பழியிலிருந்து மீள முடியாது. இந்த ஒழுக்கம் தனிமனித வாழ்வில் கடைப்பிடிக்கும் பொழுது வாழ்வு இன்னும் மேம்பாடு அடையும். ஓர் ஆடவனின் உழைப்பும், முயற்சியும் சமூகத்தில் முக்கிய இடம் பெறுகின்றது. குடும்பமும், சமூகமும் ஆடவனின் உயரிய சிந்தனையால் வழி நடத்தப்படுகின்றது. இதனால் சமூகத்தில் ஆடவனின் ஒழுக்கம் போற்றப்பட்டது. ஆடவர்கள் நல்லவர்களாகவும் ஒழுக்க வாழ்வைக் கடைப்பிடிப்பவர்களாகவும் உள்ள நாடே வளம் செழிக்கும் நாடாக அமையும் என்பதனை புறநானூற்றில் ஒளவையார்

“நாடா கொன்றோ! காடா கொன்றோ!
அவலா கொன்றோ! மிசையா கொன்றோ!
எவ்வழி நல்லவர் ஆடவர்
அவ்வழி நல்லை; வாழிய நிலனே!”⁶

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

வாய்மை

“வாய்மை எனப்படுவது யாதெனின் யாதொன்று
தீமை இலாத சொல்ல”⁷

பிறர்க்கு தீமை பயக்காத சொல்லே வாய்மை என்கிறது திருக்குறள். சங்ககாலப் புலவர்களில் பலர் பொய்யாமை மெற்கொண்டு வாழ்ந்தனர். வறுமையிலும் பொய்யாமைகளைக்

கடைப்பிடித்தனர். அவர்களுள் ஒருவர் மருதன் இளநாகனார். இவர் நாஞ்சில் வள்ளுவனிடம் பரிசில் வேண்டிச் சென்ற போது அவனை வாழ்த்தி போர் ஏற்படுமாயின் தன் சுற்றம் பசியால் அழிந்துவிடும். ஆதலால் விரைந்து பொருள் செய்க என வேண்டினார். அப்போது அவர் பொய்யாமை அறத்தை நினைந்து

“வாழ்தல் வேண்டிப் பொய் கூறேன்
மெய் கூறுவர்”⁸

என மொழிந்தார். இவ்வரிகள் வறுமையுற்ற காலத்தும் புலவர் கூறுவதற்கு அஞ்சும் உயர்ந்த பண்பை எடுத்துரைக்கிறது.

வன்பரணர் என்ற புலவர் பொய்யாகப் புனைந்து கூறிப் புகழ்ந்து பொருள் பெறுதல் தம் இயல்பு அன்று என்பதை

“பீடு இல் மன்னர்ப் புகழ்ச்சி வேண்டிச்
செய்யா கூறிக் கிளத்தல்
எய்யா தாகின்று எம்சிறு செந்நாவே”⁹

என்று பெருமிதமும் பணிவும் தோன்றக் கூறினார். செய்ந்நன்றி மறவாமை

“செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு வையகமும்
வானகமும் ஆற்றல் அரிது”

என்று செய்ந்நன்றியைச் சிறப்பிப்பார் வள்ளுவர். செய்ந்நன்றி மறத்தல் மிகக் கொடிய பாவம் என்று ஆலந்தூர் கிழார் என்ற புலவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

“ஒருவன் செய்தி கொன்றோர்க்கு உய்தி இல்லென
அறம் பாடிற்றே ஆயிழை கணவ”

என்பது புலவர் வாக்கு. புலவர் தம் பாட்டின் முன் அடிகளில் பசுவின் மடியை அறுத்து அதனால் பெறும் பயனைக் கெடுத்தோர், கல்வி புகட்டிய ஆசிரியரைப் பழித்துக் கொடுமை செய்தோர் ஆகியோரை மிகப் பெரிய குற்றவாளிகளாகக் குறிப்பிடுகிறார். இப்பெரும் பாவத்திலிருந்து தன்னை விடுவித்துக் கொள்ள எவ்வகையான வழிமுறையும் இல்லை என்பது சமூக நியதி. இந்தத் தனிமனித நியதியை தான் புறநானூற்றில்

“ஆன்முலை அறுத்த அறனிலோர்க்கும்
மாண் இழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்கும்
குரவர்த் தப்பிய கொடுமையோர்க்கும்
வழுவாய் மருங்கின் கழுவாயும் உள்”

என்று ஆலந்தூர்கிழார் தெளிவுப்படுத்துகிறார். ஈகை

ஈகை என்பது பொருள் உள்ளவன் பொருள் இல்லாதவனுக்கு கொடுக்கும் செயல் ஆகும். வறியவருக்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை என்கிறது வள்ளுவம். சங்ககாலத்தில் ஈதல் பற்றிய எண்ணம் பரவலாக இருந்த போதும் இரத்தல் பற்றிய சிந்தனையும் இருந்துள்ளது. என்பதை

“ஈயென இரத்தல் இழிந்தன்று; அதன் எதிர்
ஈயென் என்றல் அதனினும் இழிந்தன்று
கொள் எனக் கொடுத்தல் உயர்ந்தன்று; அதன்எதிர்
கொள்ளேன் என்றல் அதனினும் உயர்ந்தன்று”¹⁰

என்று கொடுக்கும் தன்மையில் முறையறிந்து கொடுத்தல் அவசியம் என்பதை புறநானூறு குறிப்பிடுகின்றது. இதனால் தான் ஓளவையார் காலம் தாழ்த்தி தனக்கு பொருள் கொடுத்த மன்னனைப் பார்த்து ‘எத்திசைச் செலினும் அத்திசைச் சோறே’ என்று காலம் தாழ்த்திக் கொடுத்தப் பொருளை பெறாமல் ‘கொள்ளேன்’ என்று மறுத்துரைக்கிறார்.

முடிவுரை

சமூக முன்னேற்றத்திற்குத் தனிமனித ஒழுக்கமே தலை, சிறந்ததாகப் போற்றப்படுகின்றது. தனிமனித உணர்வில் இயல்பாகக் குடி கொண்டிருக்கும் பண்பு நெறிகளை ஊக்குவிக்கும் போது அவை மேலும் வலுப்பெறுகின்றன. சமூகத் தேவைக்காக ஒழுங்கமைவிற்காக மனிதனுக்கு அச்சமூகமே அறநெறிகளை அதிகமாக போதித்துள்ளது என்பதை புறநானூறு என்ற வாழ்வியல் பெட்டகம் மூலம் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

அடிக்குறிப்புகள்

1. சாரங்கபாணி, இரா.சங்கத்தமிழ் வளம், ப.39
2. புறம், 195: 6 -7
3. திருக்குறள், 36
4. புறம், 31: 1-2
5. திருக்குறள், 131
6. புறம், 187
7. திருக்குறள், 291
8. புறம், 139 : 5-6
9. புறம், 148 : 5-7
10. புறம், 204: 1-4